

Індивідуалізація в комп'ютерному навчанні іноземним мовам

Розглядається принцип індивідуалізації як головний резерв інтенсифікації навчального процесу. **дидактичний принцип, індивідуалізація, адаптивність, багаторівневий курс, психофізіологічні характеристики**

Серед дидактичних принципів КНІМ привертає увагу одна з найважливіших особливостей комп'ютеризованого навчання – індивідуалізація навчальної діяльності студента.

З розвитком комунікативної методики в практиці навчання іноземним мовам утвердилися групові форми навчальної діяльності. Незважаючи на значні переваги групового (колективного) спілкування для формування усно мовної діяльності мовою навчання, не можна не враховувати один із вирішальних принципів дидактики – індивідуалізації навчання. Головний резерв інтенсифікації навчального процесу закладено саме в індивідуумі, в особистості студента, і результат навчання залежить від того, як у навчанні враховуються і використовуються індивідуальні особливості уваги, сприйняття, мислення, пам'яті, характеру студента, його емоційної сфери, життєвого і мовного досвіду. Тому одна з головних вимог, що висовуються психологією і дидактикою до автоматизованих систем навчання, - адаптивність, тобто властивість системи, що розуміється як здатність самонастроюватися на певні характеристики, властивості, параметри керованого об'єкта, у цьому випадку – студента.

Принцип індивідуалізації в КНІМ реалізується у двох площинах: лінгвістичній і психофізіологічній. З точки зору лінгвістики мовний матеріал курсу диференціюється за ознаками методичної доцільності і складності. Лексичний матеріал градується на підставі таких характеристик, як частотність і вживаність, семантичність і словоутворювальна цінність, багатозначність і поєднуваність. Граматичний матеріал відбирається за кількісними оцінками з урахуванням вимог нормативної граматики.

Окрім мовного матеріалу, при розробці автоматизованого навчального курсу (АНК) враховуються такі параметри курсу, як його структура та обсяг, структура окремого уроку, кількість та обсяг використовуваних вправ, текстів, тестів і додаткових матеріалів, а також прогнозований навчальний час роботи студента з АНК та його частинами.

Слід мати на увазі, що недоцільно створювати окремі АНК для кожного етапу навчання. Один з підходів - розробляти адаптивні багаторівневі курси, в які закладена можливість переходу від одного рівня складності до наступного. Визначення рівня початкової мовленнєвої компетенції студента провадиться як на початку роботи з АНК (за допомогою системи тестів), так і у процесі взаємодії студента з комп'ютером в цьому курсі. Перехід з одного рівня до наступного здійснюється безпосередньо у процесі навчальної діяльності – за результатами виконання окремих завдань і вправ. Оцінка результату роботи студента здійснюється за заданими критеріями за допомогою спеціального блоку.

Отже, врахування індивідуальних психофізіологічних характеристик студента забезпечується такими чинниками:

- здатністю керування навчальною діяльністю студента (тактикою навчання);
- обсягом кроку, вправ, уроку;
- швидкістю надання навчальної інформації на екрані і темпом діалогічної взаємодії студента з комп'ютером;
- формою наданої інформації (поєднанням друкованого тексту, графіки і звуку, чорно-білого і кольорового зображення, статичного і динамічного зображення, а також її розміщення на екрані;
- вибором мовних засобів підтримки діалогу із наявного репертуару.

Список літератури

1. Андріанова Л.Н. и др. Английский язык : Программированное пособие по грамматике. - Л.: 1973.
2. Гарунов М.Г., Пидкасистый П.И. Самостоятельная работа студентов.- М.: 1978.
3. Сердюков П.И. Технология разработки компьютерных программ з іноземних мов.- К.: 1996.

Рассматривается принцип индивидуализации как основной резерв интенсификации учебного процесса.

The principle of individualization is considered as main reserve of educational process intensification.

УДК 634.11:631.524

Г.І. Корнічева , ас.

Кіровоградський національний технічний університет

Зональне районування черешні в Україні

Розміщення плодкових порід по регіонах країни у відповідності з їх вимогами до погодних та ґрунтовних умов вирощування дає можливість найбільш повно використовувати їх біологічний потенціал – отримувати оптимальну продуктивність і якість за рахунок реалізації господарсько-цінних ознак. Основою раціонального розміщення плодкових культур з різним біологічним потенціалом є зональне їх районування.

Рівень урожайності черешні визначається впливом комплексу взаємодіючих погодних факторів на її господарсько-біологічні особливості. Дослідженнями вчених Інституту садівництва УААН встановлено, що для найбільш повного розкриття потенціалу цієї породи мінімальні температури в період спокою не можуть бути нижчими за -23°C . Ці регіони України є придатними для вирощування черешні і знаходяться південніше ізолінії, що проходить поблизу таких населених пунктів: Кельменці, Кам'янець-Подільській, Крижопіль, Балта, Первомайськ, Володимирське, Запоріжжя, Токмак, Чернігівка, Тельманове.

Не придатними для черешні за зниженням температури у період спокою (нижче за -23°C) є райони України, що лежать на схід та північ від ізолінії, що проходить поблизу Дебальцевого, через Артемівськ, західніше Ізюму, через Коломак, Гадяч, Лохвиці, Бориспіль та Чернігів, а також регіон Карпат. Всі інші регіони країни відносяться до обмежено придатних для черешні за цим погодним фактором [1].

Короткочасні пониження температури для черешні в фазі білого бутону не можуть перевищувати -4°C , в період цвітіння $-0,6^{\circ}\dots -2^{\circ}\text{C}$. Ризик таких температур в тій чи іншій мірі існує в усіх регіонах, але вірогідність цих температур в цілому відповідає вірогідності